

Тебе до загину

Лідія Койдула

Плекатиму тебе до останньої миті,
Мій медоносний краю, мово квітиста!
Ріки розлогі, степи, вересом оповиті,
Славити буду до смерті іскристо!

О Мар'ямаа, кріпко теплиш на руцях,
Дариш свій хліб діточкам беззахисним.
Дихати гоже на твоїх границях
Файним і щирим життям незломисним.

Глянь-бо, сини твої мужні, стосилі.
Квітки-доньки сяють цвітом рожевим.
Здійме високо орел дужі крила,
Землю завіє рядном пломеневим!

Хай дотепер ще лунає твій стогін,
Естоніє, люба, розгинь чесні плечі!
Чуєш: провісник майбутнього- гомін!
Час бо настане! Заблищать картечі!

Переклад Юлії Черниш